

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

העומד מאלו. שלא הוקבע שם לשם מתיקון מבוי דלא הזמניוהו לך:
היבא דלא סמיכין עליה מאתמול. שהיה שם לחי אחר ונפל בשבת:
לאישתמושי בליון. ועילה ויתלוש ביום טוב: היה שם. בפסי
 ביראות נתיא צפרק שני: **חילת הקנים**. קנים מוצרס. חילת שהיו
 נטועים בקדי ממחילה: **דיומד**. מפרש
 צפ' שניט' ש'ו עמודין עמוד אחד נראה
 כשנים שעשאו כמחצו ונטוה אחד
 ממחילותיו לדרוס ואחד למערב דכי
 עבד ד' דיומדין לך הפירות יש
 לכל מחילה צ' אמות עומד אמה
 מכאן ואמה מכאן:
דכדעא מניה. כדעא צפרק
 שני (א) **במסוף** נופו
 נוטה סמוך לארץ ראש
הנוף צפחות מג'
 לקרקע ועיקרו צמקום שמחוצר
 לאיין גבוה עשרה: אין מוטלעין צו.
 אם היה היקפו יותר מצית סאתים
 כחצר המשכן. ושיעור זה נתנו חכמים
 לכל היקף המתוקן ואינו מתוקן כל
 צרכו כגון למחילה שאין זה שני
 וערב צהאי פירקא (ד' טו): ולהיקף
 שלא הוקף לדירה צפ' שני (ד' כד).
 והכל נמי אי צעומד מאליו מוקמת
 צרכו כגון למחילה שאין זה שני
 וערב צהאי פירקא (ד' טו): ולהיקף
 שלא הוקף לדירה צפ' שני (ד' כד).
 והכל נמי אי צעומד מאליו מוקמת

תא שמע העושה סוכתו. צפ' היסן (סוכה ד' כד): מוקי לה דעבדי
 לה צהנא דופנא דלא תקשי לצרכא צר יעקב דלמח כל
 מחילה שאינה יכולה לעמוד צרוח פירושו שהרוח מנענעת' לנאן ולכאן
 אינה מחילה ואמאי כשרה והא קאזלו ואתי ולפי זה לא פריך הכא
 מדי והוה מצי למימר ולטעמיך אי
 נמי משמע ליה דמחילה בכל ענין ג'
 הו רוב דופן מעוצי האילן שאינו
 הולך צרוח צין דהו רוב דופן מן
 הנוף: **אי הכי מאי צמימרא**. ולא
 סגי צמימרא לעילי דלא הוה נקט
 תרמי אטו חלל: **תל' ונקע מאי**
איבא צמימיר. ולא תקשי מכאן למ"ד (ו)
 מחילה שאינה עשויה צמי צידי אלס לא
 שמה מחילה דלא אמיא למעוטי אלס
 דצר שאינו ראו להעשות צידי אלס
 כגון צעלי חיים: **אב"י צעמיה**.
 היינו למד לישאל לעיל גבי היה
 גבוה מכ' וצא למעוט (ד' ה) **דקסבר**
 דאפילו קורה משום מחילה וכל שכן
 לחי וזאזו לשון תופס עיקר ורצא
 לטעמיה דלמח לעיל (ו) אחד זו ושאל
 זה משום היכר ור"ח לא גרס לטעמיה
 אלס גרס צהדיא אציי אמר לחי משום
 מחילה ורצא אמר לחי משום היכר:
לא סבר לה מר צמימיר אדירקא.
 אף על גב דצר הונא אמת ליה
 צפרקיין (ד' יו). צנת הוואלו והותרה
 הותרה ולא צריך לנטמן אדירקלא
 הא מסיק לקמן דמוה רב הונא
 היבא דליטהו למחילות דלא אמרינן
 הוואלו והותרה הותרה אי נמי הכא
 לפי דברי רב היה מקום:
 תלמוד

(א) סוכה כד: (ב) לקמן יט:
 (ג) ור"ח כד: (ד) [ג' מוס'
 למחילת צ' ע"ד (ז) וקמן'
 יט: (ח) לקמן ט: סוכה כד:
 (ו) סוכה כד: (ו) ונלגי יט:
 (ז) לעיל ט: (ז) ומוספת פ"א:
 (ח) יט: (ט) ויעין לג' צ"מ יא:
 צ"ב ט: חולין ה: (י) ונמשה
 צממיה צימא ר' יוסי אומר:
 (יא) [סוכה כד: ע"ש] (כ) דף
 יא, (כ) צ"מ: (כ) עטליה:
 (ל) צ"מ ככ: (מ) [ומדבר יט],
 (נ) דף י"ד:

הגהות הב"ח
 (א) רש"י ד"ה כדעא מניה
 צפ' שני. י"ב סוף דף יט:
 (ב) תיב ד"ה מל וי' ל' ל"ד
 ממחילה. י"ב צפרק היסן
 [סוכה כד:]

גלוין הש"ס
 גמ' וכל דירה שהשמישה
 לאורה. לקמן דף כ' ע"א:

מוסף רש"י
 השטר מנחמד מן השטרות.

דליקאט כלי עץ לסק
 דמעטלני מאל' ויקקן וחו
 אינו מטלנני מאל' דגדול יתר
 מדי ואס יעלולתו יצבר
 צהיה (ע"ס). בימוריק עמו.
 גס וקו, דבר יבן כון
 המשקולת (לקמן ט): או:
 דבריו, שיהי מיישב את דבריו
 (גיטין טו): או: טעמו, שהיה
 מביא טעם לדבריו כל שעה
 (בבבב דף טו). והסדרין. לרי
 פסקין (בבבב דף). פוק
 חזי מאי בעת דברי. אף
 נוהגים, וצבר נהגו לצרך
 תמלה סבלו ולמקור נוהל
 נשלות רעות ומסוקות על כל
 מה שבא (ע"ס טו). עד כאן
 המשטר מנחמד מן השטרות.

העושה סוכתו בין
 האילנות. בלחן לון הסככה
 עליהן גבול תן דופמיה
 (סוכה כד): היה שם אילן.
 כפיכ כוונתו קלי, היה שלחם
 הפירות אילן שעושה אמה לכל
 צ' (ע"ס). או גדר. מרובע
 אמה על אמה. כל דבר קטן
 של אגנים הוא וצריך שיהא
 אמה על אמה כדי לתקן לשמי
 מחלות, אמה למחיל ואמה
 לצפון או לדרום (ע"ס). גדרין
 משום דיומד. צ' עמרסי
 שהו מחילה צ' ונלכן,
 שצריך הקלו חכמי עליה
 (ע"ס). אילן המסיר על
 הארץ. משום נוטה למטה
 מכל דלדיו טעני (לקמן כס):
 נופו גדול מאל' ורשאי הוה
 כשפוק על הארץ (סוכה
 כד). מטלטלין תחתיו.
 דלמתינ לנדו (לקמן צפ' סוכה
 כד): והכי יש לחן מחילה
 עשרה (לקמן ע"ס) ומחילה זו
 גבוהה עשרה מבפנים, שהטף
 ארץ הוא ונכנסה הארץ הטהור
 (סוכה ע"ס). שבת בהל' קדש
 היס על האדס והוא בתל
 גבוה עשרה וקנה שם שימחו
 (סוכה כד). והוא מארבע
 אמות ועד בית סאתים.
 גדול הוא מארבע אמות אלס
 אינו יותר על ציב סאתים
 גומל' וכן בנקע. המחיל
 הטהורה משעת מתי צבאית
 וול"ה (ע"ס). לקמה
 קצורה.
 ושקירות. גוהות עשרה,
 מקיפות אותה. סביב כל

הו מחלות ניטור ליקק קים סאתים ולא יותר מכאן, דלא נעשת לדירה. הלך מהלך את כולה למחר ותוזה לא אלפים, דכל תלבה,
 האילן וצנת זה צהריה מנעד יוס, הוה כחצבע אמות על מקום שציה, ולכי נקט והוה מארבע אמות, דלא לא הוה יותר מארבע
 אמות מתי מהלך את כולה איבא, צלא מחילות נמי ארבע אמות מקום שציה את ליה, דהיינו שני אש מחמין, ותוזה לתן אלפים
 אמה, דמכי אל יא אש ממקום, ואסמוך רבנן למינק מקום ממקום ומקום מיטה כו' (לקמן ג'). ותל מוקף מחילות הוא, דכל
 גבוהה עשרה אמרינן גוד אסוק מחילות שלו והקף כן את רחל'ו (סוכה כה). לחי משום היכר. לעלות אישי ולידע דמקמת
 עבד ולא לחי למחילוי צהרי' (ע"ס ג'). כותל שצידו אחד כנוס מחבירו. שגנס סנני ומיעטו מעיני, דסתח' צונטו ויאל'
 מנתו מן ממה שקצוין פלייך, בין שגראה מבחוץ ושדו מבפנים. כגון שקעי סתל' מנפינ, שאין כסיסה נולדת לעומדים
 צפנים אלס לנני רשות הרבים, ובין שגראה מבפנים ושדו מבחוץ. ששקעי סתל' מחמירו ונולדת מעינה צפנים (ע"ס ג').

הו מחלות ניטור ליקק קים סאתים ולא יותר מכאן, דלא נעשת לדירה. הלך מהלך את כולה למחר ותוזה לא אלפים, דכל תלבה,
 האילן וצנת זה צהריה מנעד יוס, הוה כחצבע אמות על מקום שציה, ולכי נקט והוה מארבע אמות, דלא לא הוה יותר מארבע
 אמות מתי מהלך את כולה איבא, צלא מחילות נמי ארבע אמות מקום שציה את ליה, דהיינו שני אש מחמין, ותוזה לתן אלפים
 אמה, דמכי אל יא אש ממקום, ואסמוך רבנן למינק מקום ממקום ומקום מיטה כו' (לקמן ג'). ותל מוקף מחילות הוא, דכל
 גבוהה עשרה אמרינן גוד אסוק מחילות שלו והקף כן את רחל'ו (סוכה כה). לחי משום היכר. לעלות אישי ולידע דמקמת
 עבד ולא לחי למחילוי צהרי' (ע"ס ג'). כותל שצידו אחד כנוס מחבירו. שגנס סנני ומיעטו מעיני, דסתח' צונטו ויאל'
 מנתו מן ממה שקצוין פלייך, בין שגראה מבחוץ ושדו מבפנים. כגון שקעי סתל' מנפינ, שאין כסיסה נולדת לעומדים
 צפנים אלס לנני רשות הרבים, ובין שגראה מבפנים ושדו מבחוץ. ששקעי סתל' מחמירו ונולדת מעינה צפנים (ע"ס ג').

בית סאתים ת"ש (ו) שבת בתל שהוא גבוה עשרה והוא מארבע אמות ועד בית
 בית סאתים וכן בנקע שהוא עמוק עשרה והוא מארבע אמות ועד בית
 סאתים וקמה קצורה ושיבולות מקיפות אותה מהלך את כולה וחוצה לה
 אלפים אמה וכי תימא הכא נמי שעשה מתחילה לך בשלמא קמה לחי
 אלא תל ונקע מאי איבא למימר אלא " במחיצות כולי עלמא לא פליגי דהווא
 מחיצה כי פליגי בלחי אב"י לטעמיה דאמר " לחי משום היכר אי
 העשויה מאליה הווא מחיצה ורבא לטעמיה דאמר " לחי משום היכר אי
 עבדא בירדים הווא היכר ואי לא לא הוה היכר ת"ש אב"י גדר היוצאות מן
 הגדר מובדלות זו מוץ פחות משלשה אין צריך לחי אחר שלשה צריך לחי
 אחר הכא נמי שבנאן מתחילה לך אי הכי פשיטא מהו דתימא למימר
 בניינא הוא דעבדא קמ"ל ת"ש (ו) דתני ר' חייא כותל שצידו אחד כנוס מחברו
 בין שגראה מבחוץ ושוה מבפנים ובין שגראה מבפנים ושוה מבחוץ נרין
 משום לחי הכא נמי שעשאו מתחילה לך אי הכי מאי קמ"ל הא קמ"ל נראה
 מבחוץ ושוה מבפנים נרין משום לחי הא שמע דרב הוה יתיב בההוא מבואה
 הוה יתיב רב הונא קמיה אמר ליה להעמיה זיל אייתי לי כוזא דמיא עד דאתא
 נפל לחיא אחוי ליה בידיה קם ארוכתיא אמר ליה רב הונא לא סבר לה מר
 לסמוך אדירקלא אמר (ו) דמי האי מרבנן כמאן דלא פרשי אינישו שמעתא מי
 סמיכינ עליה מאתמול מעמא דלא סמיכינ הא סמיכינ הוה לחי לימא אב"י ורבא
 ברלא סמיכינ עליה פליגי הא סמיכינ עליה הוה לחי לא ס"ד דההוא ברקא
 דהוה בי בר חבו דהוה פליגי בה אב"י ורבא כולי שנייהו: **מתני' ו' בכל עושין**
לחיין אפילו בדבר שיש בו רוח חיים (ו) ורבי מאיר אוסר (ז) ומטמא משום גולל
ור'

הו מחלות ניטור ליקק קים סאתים ולא יותר מכאן, דלא נעשת לדירה. הלך מהלך את כולה למחר ותוזה לא אלפים, דכל תלבה,
 האילן וצנת זה צהריה מנעד יוס, הוה כחצבע אמות על מקום שציה, ולכי נקט והוה מארבע אמות, דלא לא הוה יותר מארבע
 אמות מתי מהלך את כולה איבא, צלא מחילות נמי ארבע אמות מקום שציה את ליה, דהיינו שני אש מחמין, ותוזה לתן אלפים
 אמה, דמכי אל יא אש ממקום, ואסמוך רבנן למינק מקום ממקום ומקום מיטה כו' (לקמן ג'). ותל מוקף מחילות הוא, דכל
 גבוהה עשרה אמרינן גוד אסוק מחילות שלו והקף כן את רחל'ו (סוכה כה). לחי משום היכר. לעלות אישי ולידע דמקמת
 עבד ולא לחי למחילוי צהרי' (ע"ס ג'). כותל שצידו אחד כנוס מחבירו. שגנס סנני ומיעטו מעיני, דסתח' צונטו ויאל'
 מנתו מן ממה שקצוין פלייך, בין שגראה מבחוץ ושדו מבפנים. כגון שקעי סתל' מנפינ, שאין כסיסה נולדת לעומדים
 צפנים אלס לנני רשות הרבים, ובין שגראה מבפנים ושדו מבחוץ. ששקעי סתל' מחמירו ונולדת מעינה צפנים (ע"ס ג').